

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 2CoE/426/2012  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6212200640  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2012  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6212200640.1

## Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: Sociálna poisťovňa, pobočka Veľký Krtíš, SNP 28, 990 01 Veľký Krtíš proti povinnému: VADKERT, s.r.o., Nemocničná 14, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 43 936 920, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 296,10 Eur s prísl., vedenej pod sp. zn. EX 203/12 súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Ďuricom, Exekútorský úrad so sídlom Borovianska 17, Zvolen, o odvolaní súdneho exekútora proti výroku III. uznesenia Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 8Er/51/2012-19 zo dňa 20. apríla 2012 jednohlasne takto

### rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 8Er/51/2012-19 zo dňa 20. apríla 2012 v tretej výrokovej vete, v ktorej bolo rozhodnuté o trovách exekučného konania **z r u š u j e** a vec vracia v rozsahu zrušenia okresnému súdu na ďalšie konanie.

### odôvodnenie:

Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej len „exekučný súd“) napadnutým uznesením č.k. 8Er/51/2012-19 zo dňa 20. apríla 2012 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. V tretej výrokovej vete nepriznal súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie. Rozhodol tak po tom, ako z výpisu obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica zistil, že povinný zanikol dňom výmazu 01. februára 2012. Následne exekúciu vyhlásil za neprípustnú v zmysle § 57 ods. 1 písm. g) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), pretože je tu iný dôvod, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať. Týmto dôvodom bol podľa exekučného súdu zánik povinného ako právnickej osoby, čo mal exekučný súd preukázané v spise výpisom z obchodného registra. Povinný zanikol bez právneho nástupcu, a preto exekučný súd podľa § 107 ods. 4 O.s.p. a § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku exekúciu zastavil. Povinný výmazom z obchodného registra stratil spôsobilosť mať práva a povinnosti a spôsobilosť byť účastníkom konania, teda ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nie je možné odstrániť. O trovách exekúcie exekučný súd rozhodol tak, že súdnemu exekútorovi trovy exekúcie nepriznal. Exekučný súd skúmal, z akého dôvodu došlo k zastaveniu predmetnej exekúcie. Povinný zanikol ex offa výmazom z obchodného registra bez právneho nástupcu. Exekučný súd preto neuložil povinnosť nahradiť trovy exekúcie súdneho exekútora oprávnenému, nakoľko oprávnený nemohol predvídať stratu právnej subjektivity povinného a v dôsledku toho nemohol predvídať ani zastavenie exekúcie.

Proti uvedenému uzneseniu exekučného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie súdny exekútor a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie ako vecne nesprávne a rozhodol o trovách exekúcie tak, že k ich úhrade zaviazhe oprávneného. Odôvodnil to tým, že zo strany exekučného súdu došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci, nakoľko povinný bol vymazaný z obchodného registra ex offa z dôvodu jej zrušenia bez likvidácie. Podľa exekútora, ak by povinný vlastnil majetok, ktorý by postačoval aspoň na náhradu primeraných výdavkov a odmeny za výkon funkcie likvidátora, bol by zrušený s likvidáciou. Exekútor ďalej uviedol, že oprávnený spravidla znáša trovy exekúcie podľa princípu zavinenia a podľa princípu voľnej úvahy súdu. Okrem toho oprávnený musí uhradiť trovy exekúcie aj keď zastavenie nezavinil a nemohol ho predvídať, ak k zastaveniu exekúcie došlo z dôvodu, že majetok

povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Podľa exekútora exekučný súd nevenoval pozornosť tomu, z akého dôvodu došlo ex offo k výmazu povinného z obchodného registra, ktorá skutočnosť má dopad na dôvod zastavenia exekúcie a následne aj na rozhodnutie o trovách exekúcie. Ak dôvod zastavenia exekúcie spočíva v dôvode uvedenom v § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, o trovách exekúcie treba rozhodnúť podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, v ktorom prípade musí uhradiť trovy exekúcie oprávnený. Ak by povinný vlastnil nejaký majetok, bol by zrušený až po vykonaní likvidácie, čo sa však nestalo, a teda exekúcia mala byť zastavená z dôvodu uvedenom v § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku a k náhrade trov exekúcie mal byť zaviazaný oprávnený.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) po preskúmaní veci v medziach a rozsahu daných odvolaním podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetné exekučné konanie začalo dňa 24. januára 2012 doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (§ 36 ods. 2 Exekučného poriadku). Na základe žiadosti súdneho exekútora doručenej exekučnému súdu dňa 30. januára 2012 exekučný súd vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5610 025622 zo dňa 31. januára 2012. Podaním doručeným exekučnému súdu dňa 14. februára 2012 súdny exekútor podal návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 27Cbr 64/2010-68 zo dňa 30. augusta 2011 bola obchodná spoločnosť VADKERT s.r.o., zrušená bez likvidácie a dňa 01. februára 2012 bola vymazaná z obchodného registra. Následne exekučný súd napadnutým uznesením vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku a zároveň súdnemu exekútorovi trovy exekúcie nepriznal.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v treťom výroku o trovách exekútora z dôvodov uvedených v odvolaní. Vzhľadom k tomu, že súdny exekútor je v zmysle § 37 ods. 1 posledná veta Exekučného poriadku účastníkom konania len v prípade, keď sa rozhoduje o trovách exekúcie, odvolací súd posúdil odvolanie súdneho exekútora ako odvolanie len proti tretej výrokovej vete napadnutého uznesenia exekučného súdu, a preto neposudzoval napadnuté rozhodnutie v časti vyhlásenia exekúcie za neprípustnú a jej zastavenia. Odvolateľ navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie ako vecne nesprávne a rozhodol o trovách exekúcie tak, že k ich úhrade zaviazá oprávneného. Exekučný poriadok v znení platnom a účinnom pre toto konanie, ktoré začalo dňa 24. januára 2012, pozná len tri prípady, kedy pri zastavení exekúcie môže súd oprávneného zaviazat' na náhradu trov exekúcie. Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku vtedy, ak zastavenie zavini oprávnený, podľa § 203 ods. 2 vtedy, keď je exekúcia zastavená pre nemajetnosť povinného a podľa § 203 ods. 3 vtedy, keď sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že spoločnosť VADKERT, s.r.o. (povinný) bola zrušená bez likvidácie uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 27Cbr 64/2010-68 zo dňa 30. augusta 2011, ktoré sa stalo právoplatným dňa 04. januára 2012. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému u súdneho exekútora dňa 24. januára 2012, t.j. až potom, ako bola spoločnosť VADKERT, s.r.o. právoplatne zrušená. Oprávnený preto pri náležitej opatrnosti v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie mohol predvídať, že povinný bude vymazaný z obchodného registra (čo sa aj stalo dňa 01. februára 2012) a ako právnická osoba zanikne. Oprávnený preto tým, že podal návrh na vykonanie exekúcie proti spoločnosti, ktorá bola právoplatne zrušená, zavini, že exekúcia musela byť zastavená. Preto je splnená podmienka na zaviazanie oprávneného na náhradu trov exekúcie podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku.

Odvolací súd z uvedených dôvodov rozhodnutie exekučného súdu v napadnutej časti druhej výrokovej vety, v ktorej bolo rozhodnuté o náhrade trov exekúcie, podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu podľa § 221 ods. 2 O.s.p. na ďalšie konanie

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.